

La virginitat: ¿un tabú amb vigència?

Les enquestes no paren de sorprendre'ns amb xifres increïbles. Quatre joves ratifiquen els resultats amb paraules.

Sembla que, a pesar del liberalisme imperant durant la dècada dels 60, es tendeix cap a una moral més conservadora on els tabús judeocristians es mantenen i, fins i tot, dominen el terreny de les pràctiques sexuals.

Quan tots dormíem tranquil·lament amb la convicció que la revolució sexual ja s'havia fet i que l'etapa d'ingerència religiosa en els costums socials ja s'havia superat, la campana de les inqüestionables enquestes ha sonat i la caixa de les sorpreses s'ha obert.

EL TABÚ JUDEOCRISTIÀ DE LA VIRGINITAT ÉS UN VALOR EN ALÇA

El mes d'abril passat, el Servei d'Associacionisme i Cooperació dependent del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya, va decidir premiar amb el guardó Artur Martorell un estudi sobre els comportaments sexuals. Es tractava d'una enquesta sobre tabús sexuals realitzada per alumnes de psicologia de la Universitat de Barcelona entre 600 estudiants de 19 a 24 anys.

Susana Isoleta, col·laboradora del departament de Psicologia Social de l'UB, és l'especialista que va obtenir els resultats inicials, qualificats de sorprenents i negatius pel que comporten.

La conclusió, segons els especialistes en la matèria, és que el tabú judeocristià de la virginitat de la dona fins a arribar al matrimoni és un valor en alça que continua en ple vigor. Aquests resultats tan inesperats i que han pro-

vocat l'esbalaïment de molts de nosaltres, marquen una situació molt peculiar respecte a les actituds sexuals del jovent. Per a l'autora del projecte premiat, la dretanització general dels àmbits polític i econòmic de la societat en què vivim, la recerca constant de béns econòmics i l'absència de crítica a la societat, són les qüestions que possiblement han influït d'una manera decisiva en aquest canvi de mentalitat cap a una tendència més conservadora.

Aquesta, però, no és la primera ni l'última investigació sobre sexualitat juvenil que s'ha fet. Concretament, l'any 1988 Rafael Xambó, psicòleg, i Francesc Bayarri, doctor en Ciències de l'Educació, van realitzar una enquesta a estudiants de Professional i BUP del País Valencià.

LES ACTITUDS I IDEES SEXUALS A PENES CANVIEN

Resumint, els resultats apuntaven una joventut insatisfeta amb les seves relacions sexuals i amb idees sobre el sexe que gairebé no havien canviat en els últims anys. S'hi parlava d'una desinformació sexual com a fet demostrable, fins al punt que molts desconeixien el significat de la paraula orgasme. Entre altres coses, es va afirmar que el model de parella estable es consagra entre els joves que, majoritàriament, no practiquen el coit. Curiosament, i en contradicció amb la recent enquesta de la Universitat de Barcelona, s'indicava com a nota positiva que els mites de virginitat i femi-

nitat tendeixen a desaparèixer.

Segons un estudiant de la Universitat de València, l'explicació a les conclusions dels dos investigadors era que "el desconeixement ens aboca a suposar, més sovint del que caldria, la superació de tradicionalismes. Després, quan s'investiguen els fets i les actituds, els resultats dibuixen una realitat molt allunyada del discurs que, per conveniència, creiem majoritari".

Les enquestes, però, a més de demostrar fets que "semblen mentida", també demostren l'autoritat i inqüestionabilitat de les xifres que anuncien, i que no *enganyen*. Així, doncs, el que ens allunya del discurs que "per conveniència" creiem majoritari no és la realitat palpable, sinó les dades, el *dibuix* que es deriva d'aquestes investigacions.

Fugint dels percentatges, i sense voler demostrar científicament cap actitud de comportament social del jovent, ni tampoc quines són les pràctiques o idees sexuals que canvien i quines incrementen, ens apropem a la realitat universitària, on hi ha de tot. Ara res crida l'atenció ni res sembla mentida. És real i palpable. Són paraules i no xifres. En són quatre i no 600. Són interlocutors i no enquestats.

"EL MITE DE LA VIRGINITAT ÉS UN RESIDU DEL PASSAT"

Durant l'esmorzar al bar de la facultat, li comento a Carles el que *canten* les últimes

dades sobre els comportaments i idees sexuals del jovent actual. Immediatament ell, que és un noi molt impulsiu i fort en les seves declaracions, comença a fer la seva pròpia aportació al típic-tòpic de la sexualitat juvenil.

"Personalment penso que el tabú judeocristià de la virginitat de la dona fins a arribar al matrimoni no té cap mena d'actualitat entre nosaltres. Tots som conscients de l'existència d'éssers de tot tipus, fins i tot encara hi ha espècies que a finals del segle XX donen un valor moral molt elevat al mite de la virginitat, però això no és general. Només és un residu de tants anys de repressió, de silenci i de negació de la pròpia naturalesa de l'home. Entre els joves de 19 a 24 anys no és cap valor en alça ni continua en ple vigor. Pel que fa al canvi de mentalitat cap a una tendència més conservadora, penso que també és una conclusió equivocada. El que hi ha és un *apalancament* brutal de comportaments i d'idees envers el sistema establert que tots patim. No es posa res en qüestió ni tampoc s'intenta canviar res. Una vegada més, es confonen els termes. Una cosa és ser conservador i una altra de molt diferent és ser un vegetal conformista i despreocupat envers la realitat que ens envolta".

"LA REVOLUCIÓ SEXUAL NO S'HA ACABAT DE FER"

La contundència de les paraules d'Aina demostra una lucidesa total i una lògica aclaparadora en el seu dis-

curs personal sobre el tema que ens ocupa, i que ens du a escoltar diferents punts de vista, tots ells d'universitaris. "El que m'espanta no són aquests resultats tan sorprenents, sinó el desenferrat que es dedica a fer enquestes sobre sexualitat, el *detritus* que en treu conclusions tan equivocades i, sobretot, el curt que s'ho creu tot fascinat pel descobriment.

Quant a la virginitat, penso que ningú, o molt poca gent, en parla com a mite o valor judeocristià, sinó més aviat com a realitat física. D'altra banda, és innegable i obvi que les actituds socials, també les idees sobre el sexe, dels joves han canviat molt en els últims anys. És cert que la parella estable es consagra, però a llarg termini i no com a model de relació imperant entre joves de 19 a 24 anys. Actualment, les relacions pre-matrimonials són totalment legítimes i el sexe no és cap assignatura pendent. Hi ha una realitat demostrable, que és la desinformació sexual que patim, però això és així perquè hi ha gent interessada a mantenir una certa ignorància, i evitar que les coses es qüestionin. En aquest sentit la revolució sexual encara no s'ha acabat de fer, hi ha qüestions pendents com l'avortament, la planificació familiar, l'homosexualitat, etc."

"LA VIRGINITAT D'UNA PERSONA TÉ UN VALOR MOLT ESPECIAL, PERÒ NO MORAL"

Assegut a la gespa del campus, Eduard reflexiona i medita molt acuradament el tema. En un primer moment la resposta sembla fàcil i òbvia, però si es pensa detingudament, costa acceptar el que realment sentim i valorem de la nostra parella. Un petit silenci i la idea sembla prou clara per a ser expressada. "Jo sí que li dono un valor

La revolució sexual encara no s'ha acabat, de fet hi ha qüestions pendents com l'avortament o l'homosexualitat.

HAFÀ GIL

especial a la virginitat, a la meua i a la de la meua parella. Considero que el fet que la meua parella *decideixi* perdre la seva virginitat amb mi és una prova d'estimació molt important. Ara bé, aquest valor judeocristià referent al matrimoni és totalment estúpid i, particularment, penso que la dona ha de tenir totes les relacions sexuals que desitgi abans de casar-se. Això és totalment recomanable i saludable per a qualsevol persona, i jo gairebé que ho preferiria així. Pel que fa al tipus de relacions de parella estable, penso que efectivament tornen a estar en ple vigor, inclús el

matrimoni torna a tenir la vigència d'anys arrere. Segurament té raó Susana Isoleta quan diu que es tendeix cap a una situació més conservadora. Això no cal ni discutir-ho perquè és un fet perfectament demostrable en qualsevol activitat política, econòmica o social de cada dia".

"LA VIRGINITAT NOMÉS TÉ UN VALOR: EL PLAER D'ESTRENAR"

L'última opinió ens la proporciona Toni durant una petita tertúlia entre classe i classe. El nostre interlocutor és un noi que prefereix no pensar encara en una relació

estable, i encara menys en el matrimoni. Senzillament diu que té vint anys i que vol aprofitar-los al màxim sense cap mena de prejudici moral ni sense imposar més exigències que les purament *estètiques*.

"Mira, això de la virginitat és com el plaer d'estrenar un cotxe. És el gust de la propietat privada d'una cosa. Tens l'exclusiva d'un cosa. Personalment, no crec que tingui cap altre valor. Si algun dia decideixo casar-me, no exigiré que la meua futura dona sigui verge, segurament donaré més importància a altres coses menys mítiques, però com a valor secundari, el de

la virginitat no em desagradaria. De tota manera, queda clar que les dones han de tenir relacions sexuals abans de casar-se, igual que els homes. En aquest sentit, és evident que les coses han canviat moltíssim en els últims anys, però les relacions socials dels joves evolucionen molt a poc a poc perquè tot està molt establert i les coses no són tan difícils d'aconseguir com ho podien ser als anys 60. Penso que la revolució sexual ja es va fer, però tots sabem que la història està feta a base de revolucions i, per tant, nosaltres també hem de fer la nostra".

Maite Ferrando i Quiles